

Μακεδονικά

Τόμ. 11, Αρ. 1 (1971)

Αντωνίου Σιγάλα, Εκλαϊκευμένα Μελετήματα, τομ. Α'

Χαραλ. Κ. Παπαστάθης

doi: [10.12681/makedonika.958](https://doi.org/10.12681/makedonika.958)

Copyright © 2015, Χαραλ. Κ. Παπαστάθης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπαστάθης Χ. Κ. (1971). Αντωνίου Σιγάλα, Εκλαϊκευμένα Μελετήματα, τομ. Α'. *Μακεδονικά*, 11(1), 441–444. <https://doi.org/10.12681/makedonika.958>

καί μετά τήν καταστολή τῶν κινημάτων στήν Ἠπειρο, τή Θεσσαλία καί τήν Μακεδονία παρουσιάζεται ἀναζωπύρωση τῆς δράσεως τῶν ὀπλαρχηγῶν στήν περιοχή τῶν Κορεστίων, ἀνάμεσα στή Φλώρινα καί τήν Καστοριά, μέ προέκταση τίς Πρέσπες καί ἀκόμη πιό πέρα, πού, ἠθικά τουλάχιστον, ὑπέθαλε ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση, γιά νά ὑποχρεωθῇ ἡ Τουρκία νά τῆς παραχωρήσῃ τά Θεσσαλικά καί Ἠπειρωτικά ἐδάφη, τά ὁποῖα τῆς εἶχεν ἐπιδικάσει τὸ Σύνεδρο τοῦ Βερολίνου. Ἡ δρᾶσι αὐτῆ κράτησε μέχρι καί τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1878 καί ἔχει νά παρουσιάσῃ μιάν ἀναστάτωση τῆς Δυτ. Μακεδονίας, ἀπό τήν περιοχή τῆς Κοζάνης, μέχρι καί τῆς περιοχῆς τοῦ Μοναστηρίου. Ὁ πρόωρος ὁμως χειμόνας τῆς χρονιάς ἐκείνης συντέλεσε, αὐτὸς κυρίως, στό σβήσιμο καί τῆς τελευταίας αὐτῆς λάμψεως. Ὅπως ὁμως ἔγραφε, προφητικά θά λέγαμε, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1878 στοὺς προϊσταμένους τοῦ Ὁ Πρόξενός μας στό Μοναστήρι Λογοθέτης, ἡ δρᾶσι αὐτῆ εἶχεν ἦδη δημιουργήσει «ικανὰ σπέρματα ἐπαναστατικοῦ βίου ἐντὸς τῆς δυτικῆς καί πολλαχοῦ τῆς βορειοδυτικῆς Μακεδονίας» (σ. 122).

Τὸ Ε' καί τελευταῖο κεφ. καταλαμβάνει ὁ ἐπίλογος (σ. 125-129). Σ' αὐτὸν ἐπισημαίνονται ὅλοι οἱ λόγοι, γιά τοὺς ὁποίους δὲν ἐπέτυχε ἡ ἐπανάστασι τοῦ 1878 στήν Μακεδονία καί γίνεται ἀποτίμησι ἐκείνου, πού — παρά ταῦτα — στάθηκε δυνατό νά κατορθωθῇ, δηλ. τῆς συμβολῆς τῆς στήν ἀποφυγῆ τοῦ κινδύνου νά ἐνσωματωθῇ ἡ Ἑλληνικὴ αὐτῆ περιοχή στό καινούριο κράτος τῆς Βαλκανικῆς, τῆ βουλγαρικῆ ἡγεμονία. Γιατί πραγματικά ὁ ἀγώνας αὐτὸς ἄφησε τὰ «σπέρματα», πού χρειάζονταν, γιά νά βλαστήσουν αὐτά, ὁπως τονίζει ὁ συγγραφέας, «τρεῖς δεκαετίες περίπου ἀργότερα καί νά δημιουργήσουν τὸ ἔπος τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνα» (σ. 129).

Στις σ. 131-135 παρατίθεται ἡ βιβλιογραφία, δική μας καί ξένη, πού ἀναφέρεται στὰ ἱστορούμενα γεγονότα. Μιά συμπλήρωσή τῆς θεωροῦμε ἀπαραίτητη, καθὼς ἡ ἐργασία, πού προσθέσαμε, εἶχε ξεφύγει καί τῆ δικῆ μας ἀναζήτησι, ὅταν δουλεύαμε πάνω στό «Ἀρχεῖον Στεφ. Δραγοῦμη» γιά τὸ 1878. Πρόκειται γιά σύντομη ἀλλὰ ἀξιόλογη μελέτη τοῦ καθηγητῆ μας ἀείμνηστου ἱστορικοῦ Νικολ. Βλάχου, πού ἐκδόθηκε στό τεῦχος «Τά 75 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας» (βλ. σ. 22-28. Ἀθήναι, ἀχρονολόγητο), ἐκδοσι τοῦ τότε «Υφουπουργείου τύπου καί τουρισμοῦ». Τὸ τεῦχος αὐτὸ πρέπει νά ἐκδόθηκε τὸ 1938, πού συμπληρώνονταν τὰ 75 χρόνια τῆς Δυναστείας τῶν Γκλύξμπουργκ στήν Ἑλλάδα. Ὁ τίτλος τῆς μελέτης: Ἡ ἐν τῇ νοτιῷ Μακεδονίᾳ ἐξέγερσις κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1878 ἐπὶ τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α'. Εὐχαριστοῦμε κι ἀπ' αὐτῆ τῆ θέσι τὸν φίλο νεοελληνιστῆ κ. Γιώργο Ἀλιανδράτο, πού εἶχε τὴν καλωσύνη νά μᾶς τὴν ὑποδείξῃ.

Ἀκολουθοῦν κατάλογος πέντε χαρτῶν καί δέκα εἰκόνων (σ. 136), πίνακας κυρίων ὀνομάτων καί τοπωνυμίων (σ. 137-147), πίνακας ξένων ὀνομάτων (σ. 148) καί, τέλος, τὰ περιεχόμενα.

Αὐτῆ εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ κ. Στέφ. Παπαδόπουλου, μέ τὴν ὁποία ὁ συγγραφέας τῆς πετυχαίνει ὅ,τι μέ μετριοφροσύνη ἔθεσε στόν πρόλογό του σάν σκοπὸ τῆς: «νά κἀνῃ γνωστὰ δυὸ παραμελημένα ὡς τὰ τελευταῖα χρόνια κεφάλαια τῆς νεώτερης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας».

ΙΩΑΝ. ΣΩΤ. ΝΟΤΑΡΗΣ

'Α ν τ ω ν ἰ ο υ Σ ι γ ᾶ λ α, 'Εκλαϊκευμένα Μελετήματα, τόμ. Α', Ἀθήναι 1970, 80, σελ. VIII+332· τόμ. Β', Ἀθήναι 1971, 80, σελ. VIII+258.

Καθὼς γράφω τὸ σημεῖωμα αὐτὸ γιά τοὺς δύο τόμους τῶν «Ἐκλαϊκευμένων Μελετημάτων» τοῦ σεβαστοῦ διδασκάλου καθηγητοῦ κ. Ἀντ. Σιγάλα, δὲν μπορῶ παρά νά διακατέχωμαι ἀπὸ ἔντονη συγκίνηση. Ὁ καθηγητῆς κ. Σιγάλας εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς πολὺ

λίγους στοὺς ὁποίους ἡ Μακεδονία ὀφείλει τόσα πολλὰ. Ἀνήκει στὴν ἡρώϊκή ἐκείνη ὀμάδα τῶν πρώτων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ποὺ ἀποστολὴ τους δὲν ἦταν μόνο ἡ διδασκαλία τῶν φοιτητῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ δημιουργία πανεπιστημίου καί, τὸ κυριώτερο, ἡ πνευματικὴ ἀναστήλωση ἐνὸς τόπου ποὺ μόλις εἶχε βρῆ ἀπὸ δουλεία καὶ διαμάχες πέντε αἰῶνων. Εἶναι ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς διδασκάλους ποὺ ἐνωτίστηκαν τὸ βαθύτερο νόημα ποὺ ἐκρῆψε ἡ ἴδρυση τῶν Ἀριστοτελείων Πανεπιστημίων, ποὺ τὸ ἔκαναν πίστη τους καὶ ἐργάστηκαν μὲ ζῆλο καὶ πάθος γιὰ τὴν Μακεδονία. Ἔτσι μόνο μποροῦμε νὰ ἐξηγήσουμε τίς τόσες περιπλανήσεις του μέσα στοὺς βαρεῖς μακεδονικοὺς χειμῶνες καὶ μὲ τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ ἐρευνήσῃ τὸ μακεδονικὸ παρελθόντος. Καρπὸς τῶν ἐρευνῶν του αὐτῶν εἶναι τὸ ἀνεπανάληπτο βιβλίον «Ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Μακεδονίας. Α': Ἀρχαῖα καὶ βιβλιοθηκῆς καὶ κρυμμένα ἀρχαῖα, νὰ διώξῃ τὴν ἀπάθεια τοῦ κόσμου γιὰ τὴν παράδοση τοῦ τόπου μας, νὰ βρῆ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ βοηθοῦσαν στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ μακεδονικοῦ παρελθόντος. Καρπὸς τῶν ἐρευνῶν του αὐτῶν εἶναι τὸ ἀνεπανάληπτο βιβλίον «Ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Μακεδονίας. Α': Ἀρχαῖα καὶ βιβλιοθηκῆς καὶ κρυμμένα ἀρχαῖα», Θεσσαλονίκη (ἔκδ. Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἀρ. 111) 1939. Λίγα χρόνια πρωτύτερα εἶχε δημοσιεύσει τὸ κλασσικὸ του σύγγραμμα «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γραφῆς», Θεσσαλονίκη (ἔκδ. Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἀρ. 6) 1934, ποὺ ὁμόφωνα κρίθηκε μὲ ἐνθουσιασμό, καὶ βασικὰ μελετήματα γιὰ τίς παραδόσεις γύρω ἀπὸ τὸν Ἅγιο Δημήτριο. Δὲν ἀναγράφω ἄλλες μελέτες τοῦ κ. Σιγάλα, γιὰ νὰ μνημονεύσω τὴν ἐντονη ἐθνικοκοινωνικὴ του δραστηριότητα, ποὺ τόσο ὀφέλησε τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Μακεδονίας. Ἦταν ὁ δημιουργὸς τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου, ποὺ λειτουργοῦσε στὴν μακεδονικὴ πρωτεύουσα στίς παραμονὲς τῆς κατοχῆς, ὄργανο τῆς Δημοτικῆς καὶ Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθηκῆς, βασικὸ ἰδρυτικὸ στέλεχος τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ κύριος συντελεστὴς στὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ τῆς, τῶν «Μακεδονικῶν».

Πνευματικὸς καρπὸς, ἐπίσης, τῆς ἐθνικοκοινωνικῆς δράσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Σιγάλα στὴν Μακεδονία καὶ γιὰ τὴν Μακεδονία, ὑπῆρξαν πολυάριθμα μελετήματα καὶ ἀρθρα ἐκλαϊκευτικὸ χαρακτήρα, ἀλλὰ σὲ γερὴ ἐπιστημονικὴ βάση θεμελιωμένα, ποὺ εἶδαν τὸ φῶς σὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες. Τὰ κείμενα αὐτὰ, μὲ παρακίνηση παλαιῶν μαθητῶν καὶ φίλων του, συγκεντρώθηκαν μαζὶ μὲ ἄλλα στοὺς δύο τόμους τῶν «Ἐκλαϊκευμένα Μελετήματα». Θὰ περιορισθῶ νὰ ἀναγράφω ἐδῶ ὅσα ἀναφέρονται ἄμεσα ἢ ἔμμεσα στὴν Μακεδονία. Τόμ. Α': 1. Θεσσαλονίκη, α) Ὁ Ἅγιος Δημήτριος καὶ ἡ Θεσσαλονίκη, σ. 1-34 (1. Σύντομη εἰσαγωγή στὰ κείμενα ποὺ ἀναφέρονται στὸν Ἅγιο Δημήτριο καὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Ἡ λατρεία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Σημασία τῶν ἀγιολογικῶν κειμένων. Τὰ ἀγιολογικὰ κείμενα καὶ ἡ ἱστορικὴ κριτικὴ, σ. 1-6' 2. Ἡ ἔννοια τοῦ πατριωτισμοῦ στὴν παράδοση τοῦ λαοῦ μας, σ. 7-9' 3. Ὁ Ἅγιος Δημήτριος καὶ ἡ Θεσσαλονίκη, σ. 9-13' 4. Στιχομυθία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, σ. 14' 5. Ὁ Ἐπαρχοῦς τοῦ Σιρμίου καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ναοῦ, σ. 15' 6. Ὁ Ἅγιος Δημήτριος σύμβολον νίκης τοῦ ἑλληνικοῦ κατὰ τοὺς σλαβισμοῦς, σ. 29-31' 11. Λιμοί, ἐπιδημίες, ἐρίδες, σ. 31-34), β) Ἡ Θεσσαλονίκη τὸν 17ον καὶ 18ον αἰῶνα, σ. 35-78 (1. Ταχεῖα ἀνάπτυξις τοῦ ὑπὸ Ἑλλήνων διεξαγομένου ἐμπορίου, σ. 35-39' 2. Οἱ Ἑλληνες παραγωγίζουσι τοὺς Ἐνετοὺς, σ. 39-43' 3. Ἐλλειψὴ ἀσφάλειας, χαλάρωσις διοικήσεως καὶ δικαιοσύνης, σ. 43-47' 4. Ἐξεγέρσεις, ἐλλειψὴ σίτου, ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς, κ.λ., σ. 47-51' 5. Πειρατεία στὸν κόλπον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὰ παράλια τῆς Χαλκιδικῆς, σ. 51-59' 6. Οἱ θυσιῆς τῶν Ἑλλήνων τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ ρωσοτουρκικὸ πόλεμον τοῦ 1768-1774, σ. 59-64' 7. Ἀρχαῖα μνημεῖα τῆς

Θεσσαλονίκης ταξιδιού στην Εύρωπη τὸ 1741 καὶ 1865, σ. 64-72· 8. Θεσσαλονίκη: Ἡ παλαιὰ Θέρμη, σ. 72-78). II. Μακεδονικά, σ. 78-118 (Ἡ Μακεδονία εἶναι ἐλληνική, σ. 78-83· 1. Ληστρικά ἐπιδρομαὶ τῶν Ἀλβανῶν κατὰ τῆς Μακεδονίας, σ. 83-89· 2. Νέαι πηγαὶ διὰ τὸ παιδομάζωμα ἐπὶ Τουρκοκρατίας, σ. 89-91· 3. Τὸ παιδομάζωμα καὶ ἡ ἐπανάσταση τῆς Νάουσος τοῦ 1705, σ. 91-94· 4. Ἡ Κοζάνη τοῦ 1833 ἀρνείται νὰ καταβάλλῃ κεφαλικὸ φόρο, σ. 94-98· 5. Ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες στῆ Μακεδονία, σ. 98-102· 6. Ἐνθυμήσεις. Τὸ χρονικὸν τοῦ λαοῦ. σ. 102-106· 7. Τὰ «Κόλιαντα» στὴν Κοζάνη, σ. 106-110· 8. Ἡ Βέροια τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὰ Ποτειδαϊατικὰ τοῦ 432 π.Χ., σ. 110-116· 9. Ἀνέκδοτα γιὰ τὸ δολοφόνου τοῦ Φιλίππου, σ. 116-118). III. Ἀνάλεκτα, σ. 119-272 (11. Ἀποστολὴ εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος. Τὸ ἄρχειον τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ ἡ συστηματικὴ ἐκδόσις τῶν βυζαντινῶν ὑπαλληλικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων τοῦ Ἁγίου Ὅρους, σ. 224-231· 12. Τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ οἱ ἠθασαυροὶ του, σ. 231-251). IV. Βιβλιοθήκη καὶ Ἀρχεῖα Μακεδονίας, σ. 273-314 (1. Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη. Ἐγκαίνια, σ. 273-287· 2. Βιβλιοθήκη Φιλεκαπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ἀδριανουπολιτῶν, σ. 287-288· 3. Βιβλιοθήκη Εὐξείνου Λέσχης Ποντίων, σ. 288-289· 4. Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου, σ. 289-290· 4. Βιβλιοθήκη Δυτικῆς Μακεδονίας. Εἰσαγωγικά. Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης καὶ ἡ ἔρευνα τῆς Μακεδονίας. Ἐκθέσεις ἐπιστημονικῶν ἔρευνῶν, σ. 290-296· 5. Κοζάνη. Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη. Ἰερὸν καὶ Σκευοφυλάκιον Μητροπόλεως. Συμβολαιογραφεῖον Δ. Χ. Πράσσου. Ὑποθηκοφυλακεῖον. Βιβλιοθήκη Μιλτιάδου Τζῶνη. Βιβλιοθήκη οἰκογενεῖας Ἀθανασίου καὶ Πανσανίου Διάφα, σ. 296-305· 6. Σιάτιστα. Βιβλιοθήκη Γυμνασίου, σ. 305· 7. Νάουσα, Βιβλιοθήκη τῶν Ἀργυροπολιτῶν, σ. 306· 8. Καστορία. Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη, σ. 306· 9. Κλεισοῦρα. Βιβλιοθήκη τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, σ. 307· 10. Φλώρινα. Βιβλιοθήκη Μοναστηριῶν, σ. 307· 11. Μονὴ Ἁγίων Ἀναργύρων Καστορίας, Εὐαγγελιστρίας Βουνάσης, Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐρατύρας, Ἁγίας Παρασκευῆς Σισανίου, Μεγάλου Σπηλαίου Γρεβενῶν, σ. 307· 12. Ζάβορδα. Βιβλιοθήκη Μονῆς Ἁγίου Νικάνορος, σ. 308· 13. Ἄλλες μικρότερες βιβλιοθήκες. Βελβενδοῦ, Σερβίων, Βλάστης, Τσιτλίου, Βεροίας. Ἡ τύχη τῶν βιβλιοθηκῶν, σ. 308-312· 14. Κρατικὰ Ἀρχεῖα Μακεδονίας καὶ Θράκης, σ. 312-314)· V. Ἐθνικὸν Λαογραφικὸν Μουσεῖον (Θεσσαλονίκης), σ. 314-320. VI. Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Ἱστορία, σκοπός, ὄργάνωσις. Τὸ δικό μας Λαϊκὸ Πανεπιστήμιον, σ. 322-331. Τόμ. Β': I. Πτολεμαϊκά, σ. 1-50. II. Θεσσαλονίκια, σ. 51-123 (1. Νέα στοιχεῖα διὰ τοὺς προστατευόμενους τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ προστατευόμενοι καὶ τὰ προνόμια τους, σ. 51-55· 2. Οἱ προστατευόμενοι ἐξαιροῦνται ἐκτάκτων εἰσφορῶν. Δικάζονται καὶ τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν προξένων. Τὰ προξενεῖα ἄσυλον κακοποιῶν προστατευομένων, σ. 55-59· 3. Ἄσυλία προστατευομένων. Κοινὸν διάβημα τῶν προξένων, σ. 59-64· 4. Οἱ προστατευόμενοι καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν μετὰ τὴν Μητρόπολιν καὶ τὴν Δημογεροντίαν. Δίκαια καὶ καταδίκαι, σ. 64-69· 5. Τὰ δῶρα τῶν προξένων. Δωροδοκίαι, ἐκβιασμοί, σ. 69-74. 6. Οἱ φορατζήδες, σ. 74· 7. Διενέξεις μετὰ τῶν προξένων. Τὰ οἰκογενειακὰ τῶν προξένων, σ. 74-79· 8. Φόνος Δανοῦ προξένου τὸ 1766. Ἐπεισόδιον μετὰ τῶν Βενετῶν καὶ Ραγούζαιον προξένου, σ. 79-82· 9. Διάφορα μικροεπεισόδια, σ. 82-87· 10. Τὰ κατορθώματα δύο Ἑβραίων ἐκ Θεσσαλονίκης, Σαμουὴλ Λεβὴ καὶ Μωϋσῆ Ἰσραὴλ πρὸ τῆς Ἱερᾶς Ἐξέτασεως στὴ Βενετία, σ. 87-92· 11. Μακεδονικά. Οἱ σκλάβοι ἐπαναστατοῦν. Πειρατὲς ἀπῶγον ἐλληνόπουλα, σ. 92-95· 12. Ὁ ζωγράφος Χριστόδουλος Ἰωάννου ἐκ Σιατίστης, σ. 95-98· 13. Δύο μεγάλοι Μακεδόνες ἐνεργεῖται καὶ ὑποστηρικταὶ τῶν γραμμάτων: Γεώργιος Καστριώτης καὶ Κωττούνης Ἰωάννης. Τὸ Κωττούνειο Κολλέγιον, σ. 98-112· 14. Νέα πηγὴ ἀφορῶσα τὴν οἰκογένεια Καραγιάννη ἐκ Κοζάνης. Γεώργιος Καραγιάννης. Πειρατὲς διαζυγίου του. Θεόδωρος Καραγιάννης. Ἀπόγονοι τῆς οἰκογενεῖας Καραγιάννη, σ. 112-123). IV. Ἐπίκαιρα, σ. 226-258 (2. Φίλιπποι, ἡ πρώτη χριστιανικὴ κοινότης στὴν Ἐλλάδα, σ. 229-233).

Νομίζω πώς και μόνο με την άναγραφή των σχετικών με την Μακεδονία «έκλαϊκουμενων μελετημάτων» του καθηγητού κ. Σιγάλα, ανάγλυφα προβάλλει η άξία και ο πλούτος τους. Μολονότι γράφτηκαν σέ παρωχημένους χρόνους, με διαφορετικές αίτιες και άλλα σέ δημοτική, άλλα σέ καθαρεύουσα, παρμένον ποιοτικά και ποσοτικά σεβαστή προσφορά στή έρευνα και γνώριμία του μακεδονικού παρελθόντος. Καιρός ήταν πιά νά ξαναδημοσιευθόν. Γιατί άφου φώτισαν και ένεψύχωσαν όταν πρωτοδημοσιεύτηκαν, με την έκδοσή τους τώρα σέ δύο τόμους έρχονται νά γίνουν κτήμα έσσαι όλων όσων αισθάνονται και όσων στοχάζονται.

ΧΑΡΑΛ. Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ

«Λ α ο γ ρ α φ ί α», Δελτίον τής 'Ελληνικής Λαογραφικής 'Εταιρείας κατ' έτος εκδιδόμενον. Τόμος κγ' (1964), 8ο, σελ. XVI + 760. Γενικόν Εύρετήριο των τόμων α'-κ' (1909-1962) συνταχθέν υπό Μαρίας 'Ιωαννίδου-Μπαρμπαρίγου, 'Αθήνα 1970.

'Η «Λαογραφία» είναι ένα από τά μακροβιότερα ελληνικά περιοδικά. 'Ο πρώτος της τόμος, με διευθυντή τόν άείμνηστο Νικόλαο Πολίτη, έχει έκδοθή στά 1909 και από τότε συνέχισε την έκδοσή της, παρά τίς δυσκολίες και τίς οικονομικές δυσχέρειες πού είναι συνφασμένες στήν 'Ελλάδα με παρόμοια μακρόπνοα έργα. 'Εδώ και χρόνια είχε γίνει αίσθητή ή έλλειψη εύρετηρίου του άφθονου και πολύτιμου ύλικού πού κρύβεται στις σελίδες της. Σχετική προσπάθεια, για τούς δέκα πρώτους τόμους, είχε αναληφθή από τόν άείμνηστο πρόεδρο τής 'Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών Στίλπωνα Κυριακίδη, επί σειράν έτών διευθυντή και έκδότῃ τής «Λαογραφίας», πού κατήρισε μιá ομάδα μαθητών του για τόν σκοπό αυτό. 'Η προσπάθεια αυτή δέν έτελεσφόρησε μιá από τίς πολλές δυσκολίες τής εύρετηριάσεως είναι και ή άδυναμία ομαδικής εργασίας. 'Ετσι, μιá και οί τόμοι τής «Λαογραφίας» είχαν έν τῷ μεταξύ αδηθηθή και ή ανάγκη εύρετηρίου έγινε πιό έπιτακτική, ή 'Ελληνική Λαογραφική 'Εταιρεία άποφάσισε στά 1954 την έκδοση εύρετηρίου των μέχρι τότε έκδοθέντων δεκαέξι τόμων — τελικά περιελήφθησαν και οί έπόμενοι τέσσαρες (ιζ'-κ') — και άνέθεσε τό επίτιμο αυτό έργο στήν γνωστή λαογράφο κ. Μαρία 'Ιωαννίδου-Μπαρμπαρίγου. 'Ο όγκώδης τόμος των σχεδόν όκτακοσίων διστήλων σελίδων διαιρείται σέ τέσσαρα κύρια τμήματα - πίνακες πραγμάτων και λέξεων (σ. 1-656 και συμπλήρωμα σ. 751-755), κυρίων όνομάτων (σ. 657-676), τόπων προελεύσεως λαογραφικής ύλης (σ. 677-689) και συγγραφέων πραγματειών και βιβλιοκρισιών (σ. 691-750). 'Ε τός αυτών ή κ. 'Ιωαννίδου-Μπαρμπαρίγου κατήρισε και πίνακες τοπωνυμιών και όνομάτων (βαπτιστικών, έπωνύμων, παρωνυμιών και τών συγγραφέων των όποιων οί άπόψεις συζητούνται στά διάφορα μελετήματα του περιοδικού). Δυστυχώς, τεχνικοί λόγοι έμπόδισαν την δημοσίευσή τους. 'Ελπίζω ότι ή 'Ελληνική Λαογραφική 'Εταιρεία δέν θά άμελήση την έκδοση των δύο αυτών χρησίμων πινάκων, πού θά συμπληρώσουν τόν τόμο του εύρετηρίου.

Είναι εύνότος ό μόχθος τής κ. Μ. 'Ιωαννίδου-Μπαρμπαρίγου και ό χρόνος πού διέθεσε για νά δαμάσει τό πολυποίκιλο ύλικό και νά συντάξει τούς λεπτομερστάτους πίνακες. Τό άρτιο εύρετήριο, πού μās έδωσε, είναι πραγματικά πολύτιμο, βοηθώντας κάθε ενδιαφερόμενο και ικανοποιώντας και τίς πιό σχολαστικές έρευνες. 'Η κ. Μ. 'Ιωαννίδου-Μπαρμπαρίγου πρέπει νά είναι υπερήφανη για τό έργο της και έμεις ευγνώμονες για την προσφορά της.

ΧΑΡΑΛ Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ